

До мшара

«Коли ти маленька дівчинка,
то можеш гратися ляльками
скільки заманеться», — так думала я собі,
коли мені було шість років.

Минав час. Згодом я навчилася шити
лялькові одєжинки, а потім ще й плести
маленького розміру кофтинки із залишків вовни,
яку бабуся «брала на кофти».
Дуже вже любила одягати ляльок.

Думала й про те, що ця любов ніколи-ніколи
не зникне. Так і сталося :))
Тепер я вже доросла, але так само захоплююсь ляльками.
І в мене їх чимало — близько 300, ціла колекція.
Вони привезені з різних куточків України.
За деякими зразками із моєї колекції
ми й створили цю книжку-розмальовку.

Лялька-немовля

Такі ляльки з клаптиків тканини, що були під руками, виготовляли для своїх онучат бабусі. Я багато чула й читала про ляльку-немовля, а якось узяла та й намалювала її. Саме з неї почалася історія книги, яку ти тримаєш у руках, мій любий читачу!

Особливістю ляльки є те, що для обличчя взяли не білий клаптик, а клаптик «у квіточку». Старші люди кажуть, що лялька з таким лицем — то оберіг на розквіт, на благополуччя.

Подібні ляльки тепер створюють чимало народних майстрів, ніби пророкуючи процвітання і добробут рідній країні.

Лялька-немовля

Сонечко

«Сонечко!» — цим словом матусі часто називають своїх дітей. А мені закортіло зобразити таку ляльку. Отож, до вашої уваги мальована авторська лялька, проте в ній продемонстровані традиційні способи створення народної іграшки із тканини та ниток.

Бачиш, який у неї головний убір? Він нагадує сонечко. Сонце — то життя. Сонце — традиційний символ, що зустрічається у різних видах народної творчості: вишивці, писанкарстві. Лялька чимось подібна на давні статуї — так звані камінні баби. Вона — берегиня роду!

